

Ecclesiis, Ecclesiisque suae Abbatiae unitis, in quibus conceitur ut possint benedicere populo, & non extra, ut cum communi sententia tenet Tambur. tom. 1. disp. 21. q. 2. At verò extra praedictas Ecclesias talibus insignibus non potest uti, nec ante se referre, ut declaratum est à S. Congregatione Rituum die 17. Julii 1641. ut referunt Barbofa in Compend. Bullarii, verb. Abbas, & eodem verb. Gavantus, n. 6. quod intelligitur nisi detur aliquod speciale privilegium, ut habetur concessum Caestino Abbati de Salmona ex Caestino V. Eugenio IV. apud Bullar. Rodrig. tom. 1. Bulla 18.

11. Abbas non potest indui in altari, nisi tantum quando solemniter celebrat in Pontificalibus, ut constat ex Decreto Urbani VIII. apposito in exordio Missalis Romani, de quo verb. Abbat, ubi de hac re.

Multa circa hanc rem, ac benedictionibus quae dantur ab Abbatibus, an hoc praestare possint, dum celebrant coram Episcopo, ac per viam incedunt, & alia quae plurima dicam infra in consilio de Benedictionibus.

QUESTIO VII.

An Abbates habentes Episcopalem jurisdictionem possint omnia in suo territorio, quae Episcopi possunt?

SUMMARIUM.

- 22 Abbates qui habent jurisdictionem quasi Episcopalem possunt ea, quae Episcopi.
23 Potest quae Episcopus, & multa referuntur.
24 Potest indulgentias etiam concedere.
25 An habeant potestatem datam in Tridenti. Episcopis, & n. 26.

22. Abbates, qui Ordinarii locum tenent, habent jurisdictionem quasi Episcopalem, possuntque omnia regulariter, quae Episcopi in sua diocesi circa ea, quae sunt suae jurisdictionis, ita multi Auctores, quos citat & sequitur Barbofa de potestate Episcopi, e. 2. allegat. 32. n. 3.

23. Indèque docti Abbates possunt dispensare in votis suorum subditorum, eosque à juramentis absolvere. Ita Sylvester, Navarr. Azor. Suar. quos citant, & sequuntur Sanchez in Decalog. tom. 1. lib. 4. cap. 38. num. 19. Reginaldus lib. 18. num. 339. possuntque confessarios ad audiendas fidelium confessiones approbare, & sicut & praedicatorum, denuntiationes matrimoniales remittere; possunt etiam matrimoniis contrahendis interesse, beneficiorumque curata concedere, Synodum constituere, & facere, sicut faciunt Episcopi. Ita Tamburinus cum multis tom. 1. disp. 24. quast. 7. Flores de Mena var. resal. lib. 3. q. 24. n. 9. quod intelligitur de Abbate habente Provinciam, ut declaravit S. Congregatio Concilii die 17. Aug. 1619. referunt Garcia de benef. p. 9. n. 131.

24. Potestque sicut Episcopus ad Concilium Generale, seu Provinciale admitti. Ita cum Panormit. & aliis Villadiego de legatoc. 10. n. 4.

25. Potestque sicut Episcopus ad Concilium Generale, seu Provinciale admitti. Ita cum Panormit. & aliis Villadiego de legatoc. 10. n. 4.

26. Possuntque contra eos dispensare in interstitiis, & n. 30.

Potestque indulgentias concedere, quae solitae sunt dari ab Episcopis; potestque dare suis clericis commedatitias, & exercere per alium quae sunt Ordinis Episcopalis; ut constat ex C. Ascend. Ant. de Rosella tract. de indulgentiis, n. 34. Flores de Mena cit. q. 24. n. 11. Barbofa de potestate Episcopi, p. 3. allegat. 88. à n. 17.

Major difficultas est; an hujusmodi Abbates habeant facultatem dispensandi, & absolvendi concessam Episcopis per Concilium Tridentinum sess. 4. cap. 6. Affirmat Henricus Fr. Emanuel. Flores de Mena, Avila, quos citant & sequuntur Sayrus, Clavis Regia lib. 6. cap. 11. num. 83. in fine. Sanchez in Decalog. tom. 1. lib. 2. cap. 11. num. 5. & haec sententia est probabilis.

Contrariam sententiam tuerentur multi, & graves Auctores Aragonius, Cenedo, Toletus, P. de Ledesma, Riccius, Marius, Alter Armendarius, quos citant, & sequuntur Suar. tom. 4. Pœnit. disp. 30. sect. 2. num. 7. Bonacina de Gen. disp. 7. q. 5. p. 1. n. 6. & in hanc maximè inclinat Barbofa de jure Ecclesiast. lib. 1. c. 17. n. 99. Fundamentum est, quia dispositio Concilii in hac parte derogat juri communi, & inde maximè est limitanda, ut nomine Episcopi, intelligamus secundum propriam illius significationem, illos tantum, qui Episcopali dignitate fungentur; quare Abbates, ac alii inferiores Praelati habentes jurisdictionem ordinariam quasi Episcopalem tali facultate concessa Episcopis absolvendi, ac dispensandi, non gaudent.

QUESTIO VIII.

An Abbates regulares possint suis subditis conferre primam tonsuram, ac minores ordines, cum eisque in interstitiis dispensare?

SUMMARIUM.

- 27 Tria requiruntur in Abbatibus, ut dent minores ordines.
28 Tales Abbates possunt dare primam tonsuram, & minores ordines suis subditis.
29 Possuntque contra eos dispensare in interstitiis, & n. 30.

UT Abbates valeant conferre primam tonsuram, ac minores ordines suis subditis tres conditiones requiruntur. Prima, ut sit Sacerdos. Secunda, ut benedictionem acciperit ab Episcopo. Tertia, ut habeat usum baculi, ac mitrae cap. Abbates, de Privileg. in 6. Riccius in praxi Episcop. p. 1. n. 6. p. 26. Stephan. Garcia tom. 5. cap. 845. à principio.

Tales Abbates valent primam tonsuram, ac minores ordines conferre suis subditis professis. Ex privilegio Greg. IX. etiam non obstante usu longi temporis ex Innocent. VII. In quo Cisterciensibus. In quo omnes conveniunt, ut patet ex infra dicendis, & hoc tantum in suis Ecclesiis, ut constat ex q. 6.

In omni casu, in quo hujusmodi Abbates, primam tonsuram, minoresque ordines suis subditis

Barbofa. Gavant.

Barbofa.

Sanchez. Reginald.

Tambur. Flores.

Congreg. Garcia.

Villadieg.

C. Ascend. Ant. de Rosella Flores de Mena. Barbofa.

25. Trident. Henric. Fr. Eman. Flores de Mena. Avila. Sayrus. Clavis Reg. Sanchez.

26. Aragon.

Suar. Bonacina.

Barbofa.

C. Abbates. Riccius. Garcia.

28.

Greg IX. Innoc. VII.

29.

QUESTIO X.

An Abbates possint conferre ordines minores sibi non subditis?

SUMMARIUM.

- 33 Affirmant multi Viri Doctissimi.
34 Sententia negativa etiam multorum.
35 Abbas habens territorium dat dimissorias, & n. 36.
37 Non possunt conferre ordines sibi non subditis.

Hæc quaestio maximè controversa exitit inter Viros doctos multis in regnis, & partem affirmantem etiam post Tridentinum tenent Quaranta in Summ. Bullar. verb. Ordo, ad finem. Bonacina de Sacramento Ordinis, Bonacina. disp. 8. quast. unica, punct. 4. n. 3. Azor. p. 1. lib. 2. c. 20. q. 7. Sanchez in consil. lib. 7. cap. 1. dub. 21. à num. 5. Lezana in summa. tom. 1. cap. 14. lib. 12. Sanchez. & cap. 18. n. 65. Ugolinus, Layman, Arzedus, Marchinus, Marcellus Vulpe, Moscan, Formarius, ac multi alii, quos citat Barbofa de jure Multi apud Ecclesiast. lib. 1. cap. 17. num. 68. & ait, quod vidit multos magnos viros huius sententiae tenaciter adhaerentes, & quod maximè optaverit declarationem Sedis Apostolicae, de hac re.

Negativam sententiam tenent Miranda tom. 1. quast. 38. art. 9. colon. 2. Suarez tom. 4. de Suarez. relig. tract. 8. lib. 2. cap. 29. num. 91. Illostrill. Rodericus à Cunha in Com. ad cap. 1. num. 6. dist. 95. Postel. in dub. verb. Abbas, num. 2. Tannerus, Homobonus, & multi alii quos citat & sequitur Tamburinus tom. 2. disp. 2. quast. 7. num. 1. Ut clarè & breviter in hac materia procedamus.

Dico Primò: quod Abbates, qui habent usum mitrae & baculi, & habent suam jurisdictionem Ecclesiasticam, quasi Episcopalem, subditis secularibus sui territorii possunt dare dimissorias literas, ut à quocumque Episcopo ordines accipiant, & ita est in usu; & faciunt Abbas de Guimaraes, Abbas S. Crucis Conimbric. Abbas de Alcalá Real. ut testatur Sanchez citandus.

Probatur: quia hanc sententiam habent praedicti Abbates à jure ex Concil. Generali 7. c. 14. & habetur cap. Quoniam, dist. 69. & c. Abbates, de Privileg. in 6. Atqui Concil. Trid. locum citatis solum derogat memorabilem consuetudinem, ac quodcumque privilegium, non de corpore juris; quia hoc non derogatur per clausulas communes, sed specificas: ergo hæc facultas manet integra Abbatibus. Alia fundamenta adducit Sanch. citatio c. 1. dub. 19. n. 6.

Dico secundò, quod hodie Abbates insulati non possunt primam tonsuram, nec ordines minores conferre, nisi tantum suis subditis regularibus, & non religiosis alterius Religionis, nec secularibus. Ita declaratum est à S. Congregatione die 13. Novem. 1641. Ubi ita habetur, censuit Sacra Congregatio Abbates Regulares Benedictos ejusdem Congregationis Cassinensis; seu alterius Congregatis, vel Ordinis, aut instituti, habentes etiam juram.

subditis regularibus conferunt, possunt cum eis dispensare in interstitiis, hæc enim facultas annexa est ordinum collationi, sicut enim ipse potest ordines conferre, sic & dispensare. Sorbo. in Compendio Medicanti. verb. Ordines sacri, vers. Quando verò Abbates. Miranda tom. 1. quast. 38. artic. 7. Clem. Campanella in diversis juris Canon. Rubr. 12. cap. 13. num. 41.

30. Abbas licet non sit benedictus, potest tamen conferre ordines minores suis subditis. Per cap. Quoniam 79. dist. 6. & cap. cum contingat, de arate & qualitate, tenet Sella ad dictum cap. 19. num. 9. Referens ita fuisse declaratum à Sacra Congregatione 8. Augusti 1621. & hoc etiam concessum est ab Eugenio IV. Julio II. pro Cisterciens. & à Clemente VIII. pro Camaldulens. referunt Archanz. Rom. de Privileg. verb. Abbas. Diana p. 11. tract. 2. Resol. 30.

QUESTIO IX.

An Abbates primam tonsuram, ac minores ordines possint suis novitiis conferre?

SUMMARIUM.

- 31 Partem negativam tuerentur multi.
32 Pars affirmativa verior.

Partem negativam tuerentur Henriquez, Card. Tusch, Rodriguez, Miranda, Ugolinus, & alii multi quos citant, & sequuntur Sayrus de Consil. lib. 4. c. 13. num. 3. Barbofa de potestate Episcopi, p. 2. allegat. 3. n. 9.

Opposita sententia mihi simpliciter est vera, quam tenent Suar. tom. 4. de relig. tract. 8. lib. 2. cap. 29. num. 19. Rebuff. in praxi, part. 1. tit. de Clericis, num. 18 nam Concilium Tridentinum sess. 23. de reformat. cap. 10. ait: Non liceat Abbatibus, cuiquam, qui Regularis subditus non sit tonsuram, & minores ordines conferre. Atqui novitii sunt regulares subditi suorum Praelatorum, & privilegiis Religionis gaudent; ut resolvunt Molina de justitia, tract. 2. disp. 138. vers. Præter hos. Azor. part. 1. lib. 12. cap. 2. & confirmatur: quia ipsemet Barbofa proximè citatus tenet cum Joan. Baptista. Liber instruct. pro ordinandis, cap. 7. quast. 5. Sanchez in Decalogo, tom. 2. lib. 6. cap. 10. in fine.

Bartholomæo de Vecchis in praxi servanda, disp. 9. q. 8. num. 3. Tamburinus tom. 2. disp. 2. q. 27. Quod si Abbates, & alii Religionum Praelati habeant privilegium concedendi suis Monachis dimissorias literas ad quemcumque Episcopum, licet de novitiis ibi non fiat expressa mentio, poterunt tamen etiam novitiis illa concedere, ut à quocumque Episcopo ordinentur, sicut cæteris Monachis professis concedere possunt: ergo si Abbas poterit dare dimissorias novitiis, poterit etiam eis conferre primam tonsuram, ac minores ordines; nulla videtur major ratio.

31. Mentiq. Sayrus. Barbofa.

32. Suarez. Rebuff.

Trident.

Molina. Azor.

Joan. Bapt.

Sanchez. Vecchis.

Tambur.

Sorbo.

Miranda. Campanella.

30.

C. Quoniam. C. Cum contingat. Sella.

Archanz. Diana.

31. Mentiq. Sayrus. Barbofa.

32. Suarez. Rebuff.

Trident.

Molina. Azor.

Joan. Bapt.

Sanchez. Vecchis.

Tambur.

33

Quaranta.

Bonacina.

Sanchez.

Lezana.

Sanchez.

Lezana.

Marchinus.

Formarius.

Barbofa.

Sanchez.

Lezana.

Sanchez.

Lezana.

Sanchez.

Lezana.

Sanchez.

Lezana.

Sanchez.

Lezana.

Sanchez.

Lezana.

Sanchez.

Lezana.

Sanchez.

Lezana.

Sanchez.

Lezana.

Sanchez.

Lezana.

Sanchez.

Lezana.

Sanchez.

Lezana.

Sanchez.

Lezana.

Sanchez.

Lezana.

Sanchez.

Lezana.

Sanchez.

Lezana.

Sanchez.

Lezana.

Sanchez.

Lezana.

Sanchez.

Lezana.

Sanchez.

Lezana.

Sanchez.

Lezana.

Sanchez.

Lezana.

Episcopalia, seu quasi Episcopalia, usumque mittæ, & baculi, & benedicendi, ac facultatem primam tonsuram & minores ordines conferendi, non posse istam primam tonsuram nec alios ordines minores, nisi suis subditis regularibus conferre; non autem regularibus alterius Ordinis, Congregationis, ac instituti, etiam si habeant litteras dimissorias suorum Regularium, & consensum Ordinariorum, intra quorum diocesum fines ipsi regulares ordinandi existunt: & multo minus personis secularibus etiam habentibus litteras dimissorias à suis ordinariis. Et subdit sacra Congregatio; & si secus fiat, tam concedentes, quam ordinantes, à collatione Ordinum suspensi remaneant, præter alias pœnas arbitrio ejusdem Congregationis reservatas; quam declarationem approbavit Sanctiss. D. Urbanus VIII. die 17. Janu. 1641. & refert Diana p. 7. n. 11. Resol. 42. & testatur se eam accepisse à Secretario prædictæ Congregationis, & sic jam cessat tota controversia.

Urb. VIII. Diana.

QUESTIO XI.

Si aliquis secularis, vel regularis alienæ Religionis sit in minoribus ordinatus ab aliquo Abbate, an tales ordinationes non solum sint illicitæ, sed etiam invalidæ?

SUMMARIUM.

- 38 Status questionis.
39 Auctores affirmantes ordines invalidos.
40 Prædicti ordines validi, sed illiciti, & n. 41.

38.

Præfens difficultas est: An si aliquis religiosus alterius religionis, vel aliquis secularis ordinetur ab aliquo Abbate, Quartitur an tales ordines minores cum prima tonsura, non solum sint illiciti, sed etiam invalidi; ita ut suscipiens sit ordinandus, tanquam nunquam tales ordines suscepisset.

39.

Pirin.

Suarez.

Trident.

Quod tales ordines sint invalidi, ac nulli, sic suscepti; tenet Laurentius de Pirinis de Pralato regular. tom. 1. quest. 3. cap. 7. num. 23. & citatur etiam pro hac sententia Suar. tom. 4. de Relig. lib. 2. cap. 29. num. 8. Fundatur: quia Concil. Tridentinum citato loco sess. 23. cap. 10. ait: Non liceat Abbatibus cuiquam, qui regularis subditus non sit primam tonsuram, ac minores ordines conferre. Cum Concilium dicat, non liceat, videtur auferre potestatem Abbatibus, ac proinde tales ordines recipiuntur à non habente potestatem, & inde nullæ sunt.

40.

Fr. Emanuel.

Molfel.

Sanchez.

Tambur.

Bizposi.

Vulpe.

Ludovic.

Opposita sententia mihi est vera, quod tales ordines sunt invalidi, & illiciti quoad usus ordinum. Ita Fr. Emanuel, tom. 1. quest. 18. art. 1. Molfel, tom. 1. tract. 2. cap. 2. num. 18. in fine. Sanchez in consil. lib. 7. cap. 1. dub. 11. num. 17. Tamburin, tom. 2. disp. 2. quest. 8. num. 1. Præpositus in 3. part. disp. unica de Sacramento Ordinis, dub. 13. num. 124. Marcel. Vulpe cap. 7. n. 10. Ludovic. de San Joan en su Lucia, de Sacerd. cap. 7. num. 10.

Fundamentum est; quia Concilium ait Non liceat; ac proinde solum reddit actus illicitum; nam ad hoc ut actus esset invalidus, aliâ formâ verborum erat utendum, v. g. Non possunt Abbates, vel non habent jurisdictionem. Confirmatur; quia cum quidam laicus suscepisset primam tonsuram, ac minores ordines ab Abbate Cassinensi, & postea dubitaverit, an ordines essent invalidi, vel ipse indigeret dispensatione, quod doctum cum esset delatum ad Sedem Apostolicam, respondit sacra Congregatio Cardinalium: Quod indigebat dispensatione; sed non est necesse, us iterum ordinetur. Hanc adducit Barbosa declarationes ad Tridentinum, & est secunda in ordine.

41.

QUESTIO XII.

An hodie Abbates possint conferre majores ordines Diaconatus, & Subdiaconatus?

SUMMARIUM.

- 42 Sententia affirmans.
43 Sententia negans.

Affirmativam sententiam tenent Philibertus tract. 1. de Sacram. Ordinis, part. 2. cap. 13. n. 9. Brunus part. 2. tract. 7. cap. 3. prop. 5. & fortiter pro hac sententia pugnat Caramuel, cap. 62. num. 1626. Hoc concessum esse Abbati Cisterciensi, & primis quatuor Abbatibus ab Innocencio VIII. anno 1489. Bulla, quæ incipit: Exposuit sua devotionis. Ut ejus subditi ne extra claustrum vagare cogantur pro suscipiendo Diaconatu, & Subdiaconatu, ut eis prædictos ordines conferre valeat ipse Abbas.

42.

Philibert.

Brunus.

Caramuel.

43.

Navar.

Fr. Emanuel.

Vasquez.

Layman.

Paulus.

Diana.

Trident.

Contraria sententia est vera, eam tenent Navarrus Fr. Emanuel, Vasq. Layman, quos citant & sequuntur Castl. Palaus tom. 4. tr. 27. Resol. 40. quia quamvis concedatur quod illa potestas data sit Cisterciensibus, tamen illa hodie nullo modo potest uti, nam ut notant Navarr. Fr. Emanuel, & alii citati, videtur usu, ac consuetudine abrogata, & hoc indicat Tridentinum sess. 23. c. 10. de reform. Nullam in Abbatibus talis potestatis facit mentionem, & solum ei permittit primam tonsuram, ac minores ordines conferre, non omnibus, sed tantum suis subditis, & cum Concilium solum agat de minoribus ordinibus, nullam aliam in eis agnoscit potestatem. Et confirmatur: quia Tridentinum sess. 23. cap. 12. ad majores ordines, ut Diaconatus, & Subdiaconatus, requirit examen Episcopi cum clausula revocatoria privilegiorum Regularium: ergo privilegium aliter suscipiendi ordines revocatum est.

QUESTIO

QUESTIO XIII.

An Abbates possint ministrare Sacramentum Confirmationis?

SUMMARIUM.

44 Ordinaria potestas non datur, sed tantum delegata est à Papa.

44.

Negativa sententia est communis, & recepta ex ordinaria potestate; nam Sacramentum Confirmationis ita est actus ordinis Episcopalis, ut non possit ministrari ab Abbate qui Episcopus non sit, nec à simplici sacerdote, etiam de licentia Episcopi, nisi tantum ex delegatione Summi Pontificis, & Chrismate confecto ab Episcopo, ut probat expressè text. in cap. pervenit, 95. distinct. ita D. Thomas 3. part. quest. 72. art. 11. Bellarm. de Confirmat. cap. 12. Coninch. de Confirmat. num. 97. & 105. Vasquez 3. part. disput. 219. cap. 1. num. 3.

C. Pervenit. D. Thomas. Bellarm. Coninch. Vasquez.

Episcopalem vocandi sunt ad Concilia Generalia, sive Provincialia, ut post Panormitan. Azor. Villadieg. Campeg. quos citat, ac sequitur Jacobatius, de Consiliis lib. 2. art. 2. à num. 38. licet contrarium teneat Flores de Mena lib. 3. quest. 24. num. 8. tamen saltem ex usu, ac consuetudine debent vocari, sicut & Generales Ordinum Mendicantium; unde in Concilio Lateranensi, Florentino, ac Tridentino vocati reperiuntur, ut notant citatus Jacobatius Bellarm. De Concil. Ecclesia lib. 1. n. 15. vers. ad Catholis. In eoque habent votum decisivum, sicut Episcopi. ex cap. Convenientibus 1. quest. 7. & cap. Adrianus 2. dist. 63.

Panorm. Azor. Villadieg. Campeg. Jacobat. Flores de Mena. Bellarm. C. Convent. C. Adrian.

Quantum autem ad locum sedent Abbates post Episcopos, & ante Episcoporum absentium procuratores. Flavius Cheral. in Compendio Bullarum tom. 2. Pii IV. Franciscus Leon. in Theaur. For. Ecclesiastici, part. 1. cap. 9. num. 5.

47. Flavius. Franc. Leon.

RESOLUTIO II.

De Abbatisa, & Priorissa.

QUESTIO I.

Abbatissa nomine monialis non venit in odiosis, maxime verò in favorabilibus.

SUMMARIUM.

- 1 Abbatissa unde dicta.
2 Abbatissa in odiosis non venit nomine monialis.

INCIPiendo à nomine Abbatissæ Abbatissa idem est, ac Mater, derivatur à nomine Hebræo, Abba, à quo nomine, Abbas trahit originem; ut dixi superiori Resol. quest. 1. Videnda ibi dicta.

Abbatissa, etsi in favorabilibus veniat nomine monialis seu Religiosæ; non tamen in odiosis, ut superiori Resol. quest. 4. n. 13. Quia supra conditionem monialium habet dignitatem Abbatissæ; Inde ille qui loquitur cum moniali Abbatissa non incidit in censuram laicam contra loquentes cum monialibus. Lezana verb. Abbas n. 6. Diana 3. p. tract. 2. Re. Pelliarz. sol. 58. Pellizar. tom. 1. tract. 6. cap. 6. num. 21. & idem dicunt de novitia. De quo infra cum de monialibus fuerit sermo.

Lezana.

Diana.

zana verb.

sol. 58.

Pelliarz.

QUESTIO II.

De ætate annorum, ac professione Abbatissæ eligenda juxta Tridentinum.

SUMMARIUM.

- 3 Etas requisita à Concilio ad Abbatissam.
4 Si non fuerit in conventu, talis ætatis.
5 In his anabus conditionibus solus Papa potest dispensare.

6. Pra.

QUESTIO XIV.

Utrum Abbates assumi possint in Clericorum degradatione.

SUMMARIUM.

45 Proponitur Decretum Concilii Tridentini.

45. Trident.

Decrevit Concilium Tridentinum sess. 13. ap. 4. de reformat. Quod deficientibus Episcopis ex jure necessariis, in eorum locum in Clericorum degradatione, Abbates, qui usum mi ræ, & baculi, ex privilegio Apostolico habent, assumi valeant cum proprio Episcopo, quos quidem esse judices assessores, & eorum suffragio standum esse; post Geminian. & Sylvestrem tenet Suar. tom. 5. ad 3. part. de censuris, disp. 30. sect. 1. num. 20. sed nec assessores, nec consultores esse, sed adhibitos tantum ad solemnitatem ex Aldret. de Religiosa disciplina tuenda, lib. 12. cap. 17. num. 15. tenet Barbosa de potestate Episcopi, 3. part. allegat. no. num. 26. & deficientibus Abbatibus assumi possunt aliæ personæ Ecclesiasticæ ætate graves, & scientia commendabiles, ut statuit idem Concilium.

Geminian. Sylvester. Suarez. Aldret.

Barbosa.

QUESTIO XV.

An Abbates vocandi sint ad Concilium Generale, vel Provinciale, in eoque habeant votum decisivum.

SUMMARIUM.

- 46 Abbates sicut, & Generales vocandi ad Concilium.
47 Abbates sedenti post Episcopos.

46.

Abbates Regulares præcipue qui habent jurisdictionem Episcopalem, vel quasi

Panorm. Azor. Villadieg. Campeg. Jacobat. Flores de Mena. Bellarm. C. Convent. C. Adrian.

Episcopalem vocandi sunt ad Concilia Generalia, sive Provincialia, ut post Panormitan. Azor. Villadieg. Campeg. quos citat, ac sequitur Jacobatius, de Consiliis lib. 2. art. 2. à num. 38. licet contrarium teneat Flores de Mena lib. 3. quest. 24. num. 8. tamen saltem ex usu, ac consuetudine debent vocari, sicut & Generales Ordinum Mendicantium; unde in Concilio Lateranensi, Florentino, ac Tridentino vocati reperiuntur, ut notant citatus Jacobatius Bellarm. De Concil. Ecclesia lib. 1. n. 15. vers. ad Catholis. In eoque habent votum decisivum, sicut Episcopi. ex cap. Convenientibus 1. quest. 7. & cap. Adrianus 2. dist. 63.

Quantum autem ad locum sedent Abbates post Episcopos, & ante Episcoporum absentium procuratores. Flavius Cheral. in Compendio Bullarum tom. 2. Pii IV. Franciscus Leon. in Theaur. For. Ecclesiastici, part. 1. cap. 9. num. 5.

RESOLUTIO II.

De Abbatisa, & Priorissa.

QUESTIO I.

Abbatissa nomine monialis non venit in odiosis, maxime verò in favorabilibus.

SUMMARIUM.

- 1 Abbatissa unde dicta.
2 Abbatissa in odiosis non venit nomine monialis.

INCIPiendo à nomine Abbatissæ Abbatissa idem est, ac Mater, derivatur à nomine Hebræo, Abba, à quo nomine, Abbas trahit originem; ut dixi superiori Resol. quest. 1. Videnda ibi dicta.

Abbatissa, etsi in favorabilibus veniat nomine monialis seu Religiosæ; non tamen in odiosis, ut superiori Resol. quest. 4. n. 13. Quia supra conditionem monialium habet dignitatem Abbatissæ; Inde ille qui loquitur cum moniali Abbatissa non incidit in censuram laicam contra loquentes cum monialibus. Lezana verb. Abbas n. 6. Diana 3. p. tract. 2. Re. Pelliarz. sol. 58. Pellizar. tom. 1. tract. 6. cap. 6. num. 21. & idem dicunt de novitia. De quo infra cum de monialibus fuerit sermo.

Lezana.

Diana.

zana verb.

sol. 58.

Pelliarz.

QUESTIO II.

De ætate annorum, ac professione Abbatissæ eligenda juxta Tridentinum.

SUMMARIUM.

- 3 Etas requisita à Concilio ad Abbatissam.
4 Si non fuerit in conventu, talis ætatis.
5 In his anabus conditionibus solus Papa potest dispensare.

6. Pra.